

את בחינת אדם שהם בעלי הקבלה האחוזים בז"א שהוא שם הוי"ה במילוי אלפין עולה

בגימטריא אד"ם.

בעלי הקבלה אילן החיים שאר העם אילן טוב ורע

דְּמַאֲרֵי קַבְלָהּ, וּמַאֲרֵי מְדוּת, אֵינּוֹן מְסִטֵּר דְּאֵילָנָא

דְּחַיֵּי שבעלי הקבלה שהם בעלי המידות והספירות העליונות של הו"ק

הם מצד האילן החיים שהוא הז"א. **שְׂאֵר עַמָּא מְסִטְרָא דְּאֵילָנָא**

דְּטוֹב וְרַע, אֲסוּר וְהִתֵּר אבל שאר העם שהם לא בעלי קבלה הם מצד האילן

טוב ורע שהוא מטטרו"ן שביצירה שהוא מרכבה אל המלכות הנקראת משנה וביצירה

מושרשים כל דיני איסור והיתר. **וּבְגִין דָּא, מִן הִבְהֻמָּה, מֵאֲכַל**

דְּלְהוֹן, עֹמֵר לָחֶם שְׁעוּרִים ולכן נאמר עליהם מן הבהמה כי המאכל שלהם

והשפע שהם ממשיכים מהמלכות הוא עומר לחם שעורים שהוא השפע של חיות הקודש

שהם מלאכי ארגמ"ן שביצירה, (רות ג) **וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים. וַיִּשֶׁת**

עָלֶיהָ, אֲזַרְיִיתָא דְּבַעַל פָּה, דְּשִׁית סְדְרֵי מְשֻׁנָּה ועל כך נאמר

'וימד שש שעורים וישת עליה' כי הם בסוד התורה שבעל פה שהם הששה סדרי משנה.

אֲבַל אֵלִין דְּאֵילָנָא דְּחַיֵּי, דְּאֵינּוֹן אָדָם אֲזַרְיִיתָא דְּלְהוֹן,

נְהֻמָּא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אבל בעלי הקבלה שהם מצד הז"א הנקרא אילן

החיים שהוא הוי"ה במילוי אלפין העולה בגימטריא אד"ם אז התורה שלהם הוא לחמו של

הקב"ה שהוא ז"א. **הֲדָא הוּא דְּכֶתִיב, לָכוּ לְחַמוּ בְּלַחְמֵי**

[קלח] וְהֵינּוּ שְׁתֵּי הַלֶּחֶם וזהו מש"כ בפסוק 'לכו לחמו בלחמי', דהיינו שהם סוד

שתי הלחם שמקריבים בשבועות כי אז הקרבן הוא מחטה שהוא מאכל אדם שהוא סוד ז"א

אור הרשב"י

והגבעונים שהראו אכזריות על בני שאול נאמר בהם (שמואל ב כ"א, ב') והגבעונים לא מבני ישראל המה. ונאסרו מלבוא בקהל ישראל על ידי זה כמו שאמרו (ביבמות ע"ח ב). מכל מקום אדם העושאה לשם ה' להתאכזר על הרשעים לרודפם עד חרמה כשהשעה נצרך לזה, חביבה היא וחשובה לפניו. צא ולמד מה שקרה לשאול מלך ישראל כשריחם על אגג מלך עמלק ועל מיטב הצאן והבקר ואמר אם אדם חטא בהמה מה חטאה. הנה מאסו ה' ממלוך על ישראל עבור זה ויצא בת קול מן השמים ואמר לו (קהלת ז', ט"ז) אל תהי צדיק הרבה כמאמר חז"ל (יומא כ"ב ב). ובביאור אמרו חז"ל בזה (בילקוט שמואל רמז קכ"א) כל שהוא רחמן על אכזרי לסוף נעשה אכזר על הרחמנים. וכן בכעס וגבהות וכל מדות האסורות, אם אדם עושאן לשם ה' טוב וטוב הוא. ואפילו בעבירה גמורה אמרו חז"ל (ניזיר כ"ג ב) גדולה עבירה לשמה, מיעל אשת חבר הקני אשר בין רגליה כרע שכב ונאמר עליה (שופטים ה', כ"ד) מנשים באוהל תבורך, מאן אינון נשים באוהל שרה רבקה וכו'. ואפשר לזה יאמר הכתוב (תהלים קי"ט, ג') אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. כלומר כשגם בדרכיו של העבירה הלכו, מכל מקום שמרו עצמן ולא פעלו עולה וכיוונו בה לשם ה'.

[קלח] וביאר הבאר מים חיים על מש"כ לכו לחמו בלחמי, כלומר לא תסברו שמי שמקבל עליו עול תורה צריך להתענות כל ימיו להרעיב נפשו תמיד. לא כן, כי לא ירעיב ה' נפש צדיק. ולכו לחמו פירוש אכלו לחם, אבל בלחמי. פירוש שלא למענד ולמען תאות גופך כי אם בלחמי על דרך התורה והמצוה בכוונות הרצויין לפני מי שאמר והיה העולם. ולא לחם לבד כי אם אפילו ושתו ביין מסכתי כי גם יין בריה מה' הוא ושורשו גדול למעלה במקום יין המשומר בענביו. ואך כי הוא אסור במגע נכרי שלא לשתותו כנכרי למען תאות הגוף כי אם ביין מסכתי על דרך התורה. כי זכה משמחו וזכה נעשה ראש כמאמר חז"ל (סנהדרין ע' א). ולא זה בלבד שאדם מצווה ומותר לו להכניס בדברי הרשות לשם ה' יתברך כי אם אף במדות הגרועות האסורות לנו מכל וכל שהם מתועבים לפני ה' בתכלית התיעוב. מכל מקום אם האדם נכנס בהם לשם ה' באמת ובתמים הרי הם חביבים ומרוצים מאוד לפניו. והאדם מוכרח להכנס גם בהם אף שהוא מסירת נפש ממש כי הלא הם מדות האסורות. מכל מקום לשם ה' חביבים הם. כמו האכזריות שהוא מדה גרועה ומתועבת מאוד וכמו שאמרו חז"ל (עיין יבמות ע"ט א) האכזרי צריך לחוש ליהוסו שאין האכזריות מצויה אלא בגוים עובדי עבודה זרה ולא בישראל כי הם רחמנים בתולדותם.

הלימוד היומי

לע"נ אלעזר בן זכריה ז"ל

כי תורת הקבלה היא עולה לז"א הנקרא אדם. **תְּהִי כְּלֵהוּ תְּנַאִין וְאִמּוֹרָאִין, וְאָמְרוּ מֵאֵן קָאִים קָמִי סִינִי** ואחר שסיים הרעיא מהימנא לומר את הסודות האלו שמחו כל התנאים ונשמות האמוראים ואמרו מי יוכל לעמוד לפני הרעיא מהימנא הנקרא סיני. (ע"כ רעיא מהימנא).

הקב"ה בחר וקירב את עם ישראל ע"י הבינה

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ, (ויקרא כ"ג) רַבִּי יִצְחָק פָּתַח,
תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲנֻנּוֹ (תהלים פא)
וְכֹאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִיב לּוֹן
לְגַבִּיהַ, מִן כָּל אוֹמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה אשריהם אלו ישראל
 שהקב"ה קירב אותם אצלו מכל שאר האומות העובדים עבודה זרה וברר אותם כאדם
 הבורר גלוסקא נאה מבין המורסן בגלל שנשמות ישראל חצובות ממקום קדוש (רמ"ק),
וְאִתְרַעֵי בְּהוּ, וּמֵאֲתָר רְחִיקָא קָרִיב לּוֹן לְגַבִּיהַ וכן הקב"ה
 בחר בהם מרצונו הטוב והוא קירב אותם אליו ממקום רחוק, דהיינו ע"י הבינה הנקראת
 מקום רחוק מצד הבחינה הנעלמת בה (רמ"ק), **הֲדָא הוּא דְכִתִּיב** וזהו מש"כ
בַּפְּסוּק, (יהושע כד) וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר ה'
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם דהיינו.

אור הרשב"י

[קלט] ואיתא בפסיקתא זוטרתא על מש"כ תקעו בחדש שופר בכסה ליום חננו (תהלים פא ד), איזה חג שמתכסה בו החודש, הוי אומר זה

הלימוד היומי

לע"נ אלעזר בן זכריה ז"ל